

godt se. Jeg synes, vi bør kigge på, om vi i løbet af udvalgsarbejdet kan nå at få nogle af dem præciseret og få noget af det ind i lovtæksten, for det er sådan set ikke alle steder, der er brug for at bruge den form, så vidt jeg kan se.

Jeg har en enkelt kritisk bemærkning til sanktionerne for at aflevere sin selvangivelse for sent. Folk skal selvfølgelig aflevere til tiden, det kan vi godt blive enige om, og en bøde på 200 kr. pr. dag kan også godt være stimulerende; men jeg synes, at en samlet bøde på 5.000 kr. måske kan være for voldsom for folk med lave indkomster. Derfor kunne jeg egentlig bedre lide, at vi indførte et loft, som udgjorde en procentdel af indkomsten, f.eks. at 1 pct. af bruttoindkomsten var det maksimale, man kunne komme af med. Så vil det stå i et rimeligt forhold til de økonomiske evner, folk har. 5.000 kr. kan vitterlig være ret mange penge for folk med lave indkomster.

Men lad os prøve at kigge på sådan nogle ændringer i løbet af udvalgsarbejdet. Og ellers er vi generelt indstillet på at se positivt på dette lovforslag.

Elisabeth Arnold (RV):

Ja, det er jo et omfattende lovforslag, dette her L 104. Som flere tidligere ordførere har været inde på, er det jo ikke nogen teknisk vanskelig lov, men der er mange elementer i den, og det gør jo selvfølgelig, at den korte tid, der er til rådighed, skal bruges meget effektivt. Det er vi også indstillet på fra Det Radikale Venstres side.

Vi vil heller ikke undlade at gøre opmærksom på, at lovforslaget er godt gennemtygget på forhånd. Det har været ude til høring, der har været mange reaktioner på det, det har været meget omtalt i pressen, og der har derfor været mulighed for, at skatteministeren inden fremsættelsen har kunnet komme noget af den kritik i møde, som ville kunne være rejst, hvis lovforslaget var blevet fremsat ubearbejdet, om jeg så må sige. Derfor er det jo et, kan man sige, fremskredent stadium af lovforslagets vej, vi står på her.

Jeg har lagt mærke til, at Venstres og De Konservatives ordførere udtalte bekymring med hensyn til bemyndigelserne. De var ikke bekymrede ved den nuværende skatteminister, men kunne forestille sig andre personer i sædet, sagde de. Ja, så bliver jeg altså også bekymret.

Jeg er heller ikke bekymret ved den nuværende skatteminister, men hvis det er sådan, at V og K er bekymrede for, hvad en af deres egne skat-

teministre kunne finde på, så er der noget, der tyder på, at vi ikke har tænkt os ordentligt om, før vi fremsatte dette her lovforslag. Det kunne jo være, vi skulle overveje at få sat snor i, hvad ministeren kan gøre, og begrænse bemyndigelserne, for der er åbenbart grund til at være bekymret for ministre fra andre partier, når skatteministerposten måske engang – det ske sent – skifter parti. Så vi er sådan set ikke bekymret for det, der er her, men der er jo rejst et lille advarselssignal, som vi selvfølgelig vil tage med os i udvalgsarbejdet.

Jeg kan godt forstå, at der er adskillige ordførere, som har bemærket det med samkøring af oplysninger. Det er noget af det, som vi fra radikal side også er meget opmærksom på. Det må ikke kunne misbruges. Det må ikke kunne komme ukyndige uvedkommende i hænde, hvis der er personlige oplysninger vedrørende private forhold, familieforhold, sygdomsforhold, tilknytning til foreninger osv. osv, så der kommer oplysninger frem, som ikke har noget som helst med vedkommendes økonomiske eller skattemæssige forhold at gøre. Det mener jeg der er taget højde for i bemærkningerne; men jeg synes også, det er noget af det, vi skal vie stor opmærksomhed i udvalgsarbejdet. Det er noget meget vigtigt. Vi har jo igennem mange, mange år strittet imod, at man skulle kunne samkøre oplysninger, fordi vi var nervøse for, at der kunne ske lækage af personlige oplysninger til offentligheden, og det vil vi ikke have.

Vi mener, at sådan som det er hegnet ind i bemærkningerne her, er det betryggende; men vi skal selvfølgelig være helt sikre på, at det nu også er rigtigt, og jeg synes også, vi skal diskutere åbent i udvalget, hvordan vi kontrollerer, hvordan ordningen bliver gennemført.

Jeg vil ikke gå ind på de enkelte elementer i forslaget bortset fra det med samkøring, men blot sige, at det jo er et næste kapitel, et led i en lang opstrammingsproces, som i virkeligheden startede for en del år siden, da den daværende finansminister Henning Dyremose igangsatte et restanceinddrivningsarbejde, hvor der blev strammet en hel del op på skatterforvaltningernes muligheder for at inddrive restancer, som er blevet oparbejdet, hos skatteyderne.

Så det er i virkeligheden et meget bredt ønske hos Folketingets partier; det må man kunne konstatere. Alle partier er interesseret i, at folk betaler den skat, de skal, hverken mere eller mindre. Det er faktisk det, som er en af skattevæsenets allerfornemste pligter.